

Tilfældet her er, over paa Stat og Kommune, at man med andre Ord kunde have begrænset Foranstaltningerne endnu yderligere. Naar det ikke er lykkedes, er det dels paa Grund af, at den Modstand derimod, som rejstes fra den højtærede Indenrigsministers og Regeringspartierne Side, har været uovervindelig, men tillige er det Udtryk for, at ved den Karakter, som Foranstaltningerne nu har faaet, taber de forelagte Lovforslags odiøse Karakter sig i nogen Grad, idet Foranstaltningerne dog nu væsentligt formes som Hjælp til de vanskeligt stillede, altsaa holdes indenfor de Principper, som Flertallet i denne Sal og Mindretallet i den anden Sal ved disse Lovforslags Behandling hele Tiden har hævdet.

Den højtærede Minister opgjorde i Folketinget Omkostningerne for Statskassen ved de af ham stillede Forslag til 50 Mill. Kr. Dette Tal fremkom derved, at Ministeren regnede Summerne, som tænkes udgivet i Løbet af 5 Maaneder, til Summerne, der var beregnede udgivne i Løbet af 6 Maaneder, og jeg skal indrømme, at Enderesultatet, de 50 Mill. Kr., i Virkeligheden ikke var videre oplysende. Saaledes som Forslaget nu er formet, vil det medføre en Udgift af 35—36 Mill. Kr., og da den højtærede Ministers Forslag jo vilde medføre en Udgift af 43—44 Mill. Kr., tror jeg, at den Besparelse, der her vil være naaet, ligger mellem 7 og 8 Mill. Kr., hvortil kommer, at man har Lov til at haabe, at Fremtiden former sig saaledes, at vi ogsaa kan bevare i Statskassen det Beløb, som en Nedsættelse af Prisen paa Husholdningssukkeret vil andrage. Men hertil vil jo Lovforanstaltninger senere være fornødne.

Jeg skal, som sagt, hermed anbefale Overenskomsten fra Fællesudvalget til dette høje Tings Velvillie og Vedtagelse.

Johan Hansen: Desværre er det ikke lykkedes i Fællesudvalget helt at faa det Lovforslag, som er kommet ud af de to oprindelig forelagte, ført tilbage til den Skikkelse, de havde fra Folketingets Haand. Men naar den ærede Ordfører (Kragh) synes at være glad for det Resultat, der er opnaaet, kan jeg ikke undlade at bemærke, at jeg ogsaa for mit Vedkommende kan være rigtig godt tilfreds med det. Det, der er sket, er jo, at det paa alle væsentlige Punkter er blevet, som det var i Folketingets Affattelse. Kun med Hensyn til Flæskeordningen er der en anden Bestemmelse, men i Forhold til den Ord-

ning, som blev vedtaget her i Landstinget, er det en overordentlig betydelig Forbedring, der er sket. Efter det Lovforslag, der blev vedtaget her i Tinget, vilde det være saaledes, at alle de Foranstaltninger, der skulde træffes paa Mælken og Flæskets Omraade, skulde være kommunale Dyrtidsforanstaltninger med Statsstøtte, og det Beløb, der var Tale om, vilde brutto andrage 12 Mill. Kr. Men dette Bruttotal kom kun frem paa den Maade, at de Købstadkommuner og Landsbykommuner med købstadmæssig Bybyggelse, som i Forvejen sikkert havde Trang nok, vilde komme til at bringe 4 Mill. Kr. som Offer for, at denne Ordning kunde blive gennemført. Jeg er altsaa glad for, at Lovforslaget i alt væsentligt er blevet, som Folketinget har vedtaget det, og er der end paa det ene Punkt sket en Forringelse, er der dog paa den anden Side sket den Forbedring, at det er Staten, der maa yde alle Pengene, medens Kommunerne faar Arbejdet. Den ærede Ordfører talte om, at man havde reddet noget af det, man ønskede at redde, man havde reddet noget af Principperne. Men jeg kan nu ikke se, at der er saa forførdelig meget vundet, naar det for de tre Varesorters Vedkommende er det samme Princip, der hyldes, medens Princippet kun ændres for den fjerde Varesorts Vedkommende, og endda i en ikke særlig væsentlig Grad. Jeg synes derfor alligevel, jeg maa erklære, at hvis Ordføreren kan være glad ved de Ændringer, der er sket i Fællesudvalget, saa er jeg mindst lige saa glad.

Tvede: Da det 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), der paa mit Partis Vegne har haft Sæde i Dyrtidsudvalget, blev forhindret i at være til Stede i Gaar og i Dag, blev jeg i Gaar Eftermiddags sat ind som Medlem af Fællesudvalget, og først ved den Lejlighed fik jeg set nærmere paa Lovforslaget. Der er derved for mig fremkommet et Spørgsmaal, som jeg ikke erindrer har været omtalt her i Salen, og som jeg derfor vil tillade mig at anmode den højtærede Indenrigsminister om nærmere at udtale sig om.

I Regeringsforslagets § 3, det foreliggende Forslags § 8, er der indsat en Bestemmelse om, at i Dyrtidsloven af 13. Juli 1918 § 10, 2det Stykke, skulde „1 pCt.“ — det var den Tillægsskat, der kunde paalægges Aktieselskaber — ændres til „mindst 1 pCt.“ Men om dette Udtryk siger Motiverne til Lovforslaget kun,